40 Soru 40 Cevap

MERHUM ALLÂME TABÂTABÂÎ'NİN KIRK SORUYA VERDİĞİ CEVAPLAR

CEVAPLAR:

Soru1: Acaba İslam anayasasında kadınla erkek eşit midir?

Soru 2:

Acaba kadının erkekle eşit olarak politika ve devlet işlerinde rolü olabilir mi?

Cevap 1 ve 2:

İslam öncesi insanlar, kadın hakkında şu iki görüşe sahiplerdi: Bir grubu kadına evcil hayvan gibi davranıyorlardı. Onlara göre kadın toplumun bir parçası sayılmıyordu, fakat hizmetinden toplumun yararına faydalanılması için tutulabilirdi. Daha medeni olan ikinci grup kadına uzvu noksan bir varlık gibi davranırdı. Onların yanında kadın toplumdaki bir çocuk veya esir gibi olup erkekler tarafından idare edilen, haline göre belli başlı hukuku vardı. İnsan dünyasında kadının toplumun tam bir üyesi, kamil bir parçası olduğunu ilk olarak İslam ilan etti ve onun fiiline saygı duydu: **"Şüphesiz ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam."** (Âl-i İmran, 195) Ancak İslam dininde sadece üç toplumsal alanda kadına müdahale hakkı verilmemiştir: 1- Hükümet, 2- Kadılık ve hüküm verme, 3- Sıcak savaş (ilgili diğer bölümlerde değil). Bunun nedeni ise -dini kaynaklardan elde edildiği üzere- kadının, taakkul yönü güçlü bir varlık olup daha çok akla dayanarak hareket eden erkeğin aksine şefkat dolu ve duygusal bir varlık oluşudur. Bu üç konu ise duyguyla değil akletme ile ilgilidir. Ve açıktır ki duygusal bir varlık yüzde yüz akletmeyi gerektiren bir işe hiçbir şekilde müdahale etmemelidir; aksi durumda gelişemez. Bunun en bariz örneği batıda erkek ve kadının ortak eğitim ve öğretiminde kullanılan ortak mesaileridir. Batı dünyası şimdiye kadar bu üç toplumsal alanda önemli rakamda kadınlar yetiştirememiştir. Kadılık, politika ve savaş komutanlığında harikalar yaratan kadınların sayısı erkeklere oranla çok azdır. (ama örneğin hemşirelik, rakkaslık, sinema yıldızlığı, ressamlık ve müzik yapımcılığı gibi konularda böyle değildir.)

Soru 3:

Niçin kadının mirastan aldığı pay erkeğin payından azdır?

Cevap 3:

İslam dininde kadın mirastan bir pay, erkek ise iki pay alır; bunun sebebi ise (rivayetlerde geçtiği gibi) kadının geçim masraflarının erkeğin (kocasının) üzerine olmasıdır; bu hüküm de kadının duygusal ve erkeğin ise akli yönü güçlü olan bir varlık olmasından kaynaklanmaktadır. Şöyle ki, bütün asırlarda yeryüzündeki servet, o asırda yaşayan nesle aittir ve sonraki nesil önceki neslin yerine geçerek bütün servetleri miras alır ve genel olarak sürekli kadınlarla erkeklerin sayısı farklı olduğundan İslam dini açısından genel servetin üçte ikisi erkeğin, üçte biri de kadınındır. Diğer taraftan erkeğin kadının masrafını karşılamakla da sorumlu olduğundan ve böylece kadın kendi payı olan üçte bir'le birlikte erkeğin payının yarısına ortak olduğundan servetin üçte ikisi kadına, üçte biri ise erkeğe ait olmuş olur ve sonuçta malikiyet açısından servetin üçte ikisi akla, üçte biri ise şefkat ve hisse; masraf açısından ise tam aksine servetin üçte ikisi şefkate, üçte biri ise akla aittir ve bu en adil bölüştürmedir. Ayrıca bu terbiyenin aile yapısında derin ve faydalı etkileri vardır. Nitekim buna 11. sorunun cevabında da işaret edilecektir.

Soru 4:

Neden boşama hakkı erkeğe verilmiştir?

Cevap 4:

Dini açıklamalardan anlaşıldığı kadarıyla bu konu da erkeğin taakkul ve tedbir yönü güçlü ve kadının ise duygusal bir varlık olmasıyla ilişkilidir. Buna rağmen İslam dininde kadının evlilik esnasında erkeğin yetkilerini belli bir yere kadar kısıtlayabilmesi veya boşanma konusunda bir takım yetkilere sahip olması için bazı yollar önerilmiştir.

Soru 5:

Acaba kadın iktisadi ve mali işlerde müstakil olabilir mi?

Cevap 5:

İslam'da kadın kendine ait iktisadi ve mali işlerde tamamen bağımsızdır.

Soru 6:

Niçin erkek çok evlilik yapabiliyor?

Cevap 6:

Elbette açıktır ki, İslam dini çok evliliği meydana getirmemiş, sadece erkeğin dördü geçmemek şartıyla birden fazla kadınla evlenmesine müsaade etmiştir; o da onlar arasında adalet ve eşitliği sağlayabileceği durumda. Böyle bir hüküm için de uygun bir ortamın olması gerekiyor; yani kadınların sayısının az olması ve erkeklerin de bu işe yüklenmesiyle toplumun düzeni bozulmayacak şekilde olmalıdır. Erkekler açısından durum açıktır, çünkü ev hazırlamak, karısı ve çocuklarının geçim masrafları erkeğin üzerinedir ve ayrıca adalet de şart koşulmuştur; bunu ise ancak sayılı kişiler uygulayabilir. Diğer taraftan da tabiatta koyulan İlahi düzen ve dış etkenler, evlenme yeteneği olan erkekten daha fazla kadın meydana getirmektedir.

Eğer belli bir yılı başlangıç olarak belirterek her yıl eşit sayıda dünyaya gelen erkekle kız bebeklerin sayısını karşılaştıracak olursak on altı yıl sonra evlenme çağına gelen kızların evlenme çağındaki erkeklerin yedi katı olduğunu görürüz, yirminci yılda kızların sayısıyla erkeklerin sayısı 11-5 oranında olur, yirmi beşinci yılda 16-10 oranını bulur; bu durumda çok evlilik yapan erkeklerin sayısını beşte bir olarak kabul etsek erkeklerin yüzde sekizi tek zevceli, yüzde yirmisi dört zevceli ve otuzuncu yılda ise erkeklerin yüzde yirmisi üç zevceli olacaktır.

Ayrıca, kadının ömrü erkekten fazladır ve sürekli toplumda dul kadınların sayısı eşini kaybeden erkeklerden fazladır. Yine canını kaybeden erkeklerin sayısı kadınlara oranla çok daha fazladır, özellikle önemli ve umumi savaşların ağır kayıpları buna tanıktır. Bu son birkaç yıl içerisinde (makalenin yazıldığı tarih olan takriben otuz kırk yıl önce) gazete ve dergilerde Alman kadınlar cemiyetinin, devletten, kocası olmayan kadınların ihtiyaçlarının giderilmesi için defalarca İslam'ın çok evlilik kanununu Almanya'da uygulanmasını istediklerini, fakat hükümet kilisenin muhalefeti nedeniyle bu isteği reddettiğini okumuşsunuzdur.

Diğer taraftan, kadınların çok evliliğe karşı çıkmaları doğal içgüdüsel bir duyguya dayanmamaktadır; çünkü iki, üç ve dört evlilik yapan erkekler kadınlarla zorla evlenmemekteler ve erkeğin ikinci, üçüncü ve dördüncü eşi olan kadınlar da gökten indirilmedikleri gibi yerden de bitmemişlerdir; onlar da normal kadınlardırlar. Yüzlerce ve binlerce yıl bir çok milletlerde uygulanan bu gelenek o milletlerde ne garizi fesat meydana getirmiş ve ne de kadın kıtlığına sebep olmuştur.

Soru 7:

İslam dininin zaman akışını idrak edemediğini ve dinin zaman ve mekan şartlarını uygun olması gerektiğini kabul ediyor musunuz?

Cevap 7:

İslam'ın zaman akışına ayak uyduramadığına ve dinin zaman ve mekan şartlarına uygun olması gerektiği sözü, felsefi düşünceden daha çok şiirsel düşünceye benzemektedir. Zaman ve mekan değişmemiştir ki insanın toplumsal kanunlarının değişmesini gerektirsin: Gece gündüz aynı gece ve gündüzdür, yer, gök ve diğer şeyler de bin yıl önceki şeylerdir. Ancak insanın yaşam tarzı günden güne değişmiş, günden güne istek ve beklentilerini artırmış veya değiştirmiş ve değiştirmektedir. İnsanın faal gücü hayret verici artışıyla, dünkü padişahların aklından geçmeyen çeşitli zevk ve sefaları bu günün dilencilerine düşünüp isteme cüreti veriyor.

Toplumdaki bu düşünce değişimi, aynen bir kişide yaşamının çeşitli durumlarına göre oluşan düşünce değişimi gibidir. Yoksul bir adam her şeyi unutur ve sadece midesini düşünür. Günlük yiyeceği temin edilince giyeceğini temin etmeye gayret gösterir. Ondan sonra da ev ve aile teşkili, sonra evlat, sonra yaşamını genişletme, servetini çoğaltma, teşrifat ve övünç kaynaklarını genişletmeye çalışır, çeşitli eğlencelerle meşgul olur ve bu şekilde günümüzde toplumsal kanunlar, toplumun çoğunluğunun isteğini, gerçek maslahata uygun olmasa bile destek edinir ve yine azınlığın isteğine, toplumun gerçek maslahatına uygun olsa bile önem vermez. Fakat İslamî düşünce tarzı bundan farklıdır. İslam yasamalarında doğal insanı (Kur'an-ı Kerim'in tabiriyle insan fıtratını) kendine destek edinir. Yani insanın vücut yapısını donanmış olduğu özel teçhizatla göz önünde bulundurarak ve bu teçhizatlı yapının kendisinin gösterdiği ihtiyaçları gözeterek onlara uygun kanunlar düzenler. Sonuçta İslam, koyduğu bu kanunlarla toplumun gerçek maslahatını temin etmeyi amaçlar; dolayısıyla bu kanunların çoğunluğun isteğiyle bağdaşıp bağdaşmaması hiçbir şeyi değiştirmez. İşte bu kanunlara İslam şeriat ismini vermiş, bunların değişmezliğini vurgulamıştır; çünkü onun desteği insanın değişmez tabii yaratılışıdır ve insan insan oldukça onun tabii ihtiyaçları da sabittir. İslam'ın sabit kanunları (şeriat) dışında değişken kanunları da vardır ve onlar yaşam değişimleriyle ilgili kanunlardır ve medeniyetin ilerlemesi sonucu ve bu değişken kanunların şeriat kanunlarına nispeti, millet meclisinin kaldırılabilecek kanunlarının değişmez anayasa kanunlarına dönüşmesi gibidir.

İslam, din hükümeti valisine din kanunları ışığında gerekli yerlerde zamanın maslahatına göre ve şuranın uygun görüsüyle gerekli kararlar alıp uygulaması için yetki vermiştir; bu kararlar maslahat gerektirdiği müddetçe geçerlidir ve maslahatın kalkmasıyla da geçerliliğini kaybederler; tam aksine, şeriat kanunları değişmez. Dolayısıyla İslam dininin iki türlü kuralları vardır: Biri insanın sabit tabiatıyla desteklenen şeriat ismi verilen sabit kurallar ve diğer ise zaman ve şartların maslahatıyla desteklenen, maslahatın değişmesiyle değişebilen değişken kurallar; örneğin beşer bir noktadan başka bir noktaya intikal etmeye ihtiyacı yoktur; ancak daha önceleri yolculuk yaya olarak veya at ve eşekle yapıldığı için fazla kurallar düzenlemeye gerek yoktu, ancak günümüzde

araçların gelişmesi, çöl hatları, deniz hatları, yer altı hatları ve hava hatlarının meydana gelmesiyle bir çok dakik kurallara gerek duyulmuştur. İşte buradan "İslam zaman akışını izleyememiştir" sözünün ne kadar yanlış olduğu ortaya çıkmaktadır.

İtiraz edilebilecek tek nokta, bu asrın gerçek maslahatıyla mesela bağdaşmayan İslam'ın bazı hükümlerini göstermeleri veya yararını sormalarıdır. Bu bahis oldukça geniştir; bu yazımızın müsaade ettiği kadarıyla konuyu izledik; buna rağmen eğer bu bahisle ilgili meçhul bir nokta varsa veya bir sorunuz olursa uyarmanız durumunda konuyu sürdürebiliriz.

Soru 8:

İslam kanunlarından bir çoğunun bundan 1400 sene öncesi zaman ve mekanına uygun olarak meydana geldiğin ve şimdi ise değişmesi gerektiğini düşünüyor musunuz?

Cevap 8:

Bu sorunun cevabı önceki sorunun cevabında geçti. İslam şeriatının kanunlarının dayanağı insanların çoğunluğunun isteği değil, insanın özel yaratılışı ve fıtrattır. Allah Teala buyuruyor ki: **"Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (bir hanif) olarak dine, Allah'ın o fıtratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur."** (Rum, 30)

Soru 9:

Hz. Zeyneb'in (s.a) veliahtlık makamına sahip olduğunu kabul ediyor musunuz?

Soru 10:

Eğer Hz. Zeyneb (s.a) veliahtlık makamına sahip idiyse, bu durumda İslam dininde kadının da liyakati varsa, erkekle omuz omuza ilerleyebileceğini kabul ediyor musunuz?

Cevap 9 ve 10:

Bunu kanıtlayacak hiçbir delil yoktur; esasen İslam'da "veliahtlik" diye bir makam yoktur. "Veliahtlik"ten maksadınız muavinlik ve halifelik ise kesin deliller gereğince üçüncü imamın halifesi kızkardeşi Hz. Zeynep (s.a) değil dördüncü imamdır.

Evet, rivayetlerden anlaşılıyor ki Hz. Zeyneb (s.a) İmam Hüseyin'in (a.s) Yezin'in zorba saltanatı ve Ümeyyeoğulları zalimlerine karşı kıyamında Hz. Hüseyin'in (a.s) vasiyeti gereğince üzerinde ağır sorumluluklar vardı ve

vazifesini yerine getirmede de ilmi ve ameli liyakatini, olağan üstü dini kişiliğini ispatladı. Esasen bilinmesi gerekir ki İslam dini açısından insanın toplumda değeri ilim ve takvasıyla (kişisel ve toplumsal hizmetleriyle)dir. Ve diğer toplumlarda servet, azamet, kabile, tabiler, aile soyluluğu, hüküm verme ve hükümet makamlarına geçmek, askeri makamlar gibi imtiyaz vesilesi olan diğer şeylerin övünmelerine sebep olacak ve onları diğerlerinden üstün kılacak hiçbir türlü değer ve imtiyazı yoktur. İslam dininde hiçbir imtiyaz güç uygulamak ölçüsü edilemez. Dolayısıyla, Müslüman bir kadın dini imtiyazlarda erkeklerle omuz omuza ilerleyebilir ve eğer becerebilirse bütün erkeklerden ileri geçebilir; öyle ki hükümet, hüküm verme ve savaş meseleleri dışında bütün toplumsal sahalarda erkeklerle eşit hareket edebilir. Allah Teala buyuruyor ki: **"Şüphesiz Allah katında sizin en üstün olanınız takvaca en ileride olanınızdır."** (Hucurat, 13) **"De ki: Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?"** (Zümer, 9)

Soru 11:

Evlilik ve akrabalık bağı oluşturma konusunda İslam'ın görüşü nedir?

Cevap 11:

Bu alanda geniş açıklama -evlilik ve aile teşkili ve kanunlarının senetleriyle birlikte külliyatı hakkında İslam'ın görüşü- bu kısa makaleyi aşar. Burada kısaca şunu söyleyebiliriz: İslam, evlilik ve aile kurmayı, insan toplumunun meydana gelişi ve bekasının temel etkeni saymıştır; şöyle ki, yaratılış, insanı erkek ve dişi tenasül organıyla ve daha sonra garizeyle donatmış, böylece insan fertlerinin toplum oluşturmak için birbirlerine yaklaşıp ortak bir çocuk meydana getirmelerini, vücutlarının parçası olan çocuklarına karşı şefkat ve duyguları nedeniyle hamilelik döneminde ve doğumdan sonra onun bakım ve eğitimiyle uğraşmalarını, günden güne aldıkları ıstırapla karışmış lezzet sonucu duygu ve hislerinin artmasını, sonuçta eğitim faaliyetlerinin kaç kat artmasını, böylece bebeği yetkinlik çağına ulaştırmasını, anne babanın bu duygularına karşılık bebeğin de taptaze duygularla anne ve babasına yönelmesini ve böylece aile toplumu ve ondan sonra akraba toplumu ve sonra da şehir ve ülke toplumunun meydana gelmesini amaçlamıştır. Açıktır ki bu durumda toplumun bekası ve çökmekten korunması için garizî eğilimler sınırlanmalı ve erkek resmi karısının ve kadın da resmi kocasının dairesinden dışarı çıkmamalı, bebeğin babası belli olmalıdır (çünkü kadın anneliğini teşhis etmek için doğal tazmine ihtiyacı vardır ve o da hamileliktir). Aksi durumda gençler mümkün oldukça garizî eğilimlerini gayr-i resmi yollarla doyuracak, aile teşkili sorumluluğunun zorluğu altına girmekten kaçınacak, babalar ve çocuklar aralarındaki bağa güvenilmeyecek, sonuçta ailevi duygular gittikçe zayıflayacak ve zinanın zorunlu yayılmasıyla bu fuhuşun ürünleri olan sağlıksal, toplumsal, ahlaki sorunlar ve neslin kesilmesiyle karşılaşılacak ve sayısız ihanetlerle ailevi duygular tamamen yok olacaktır. Gördüğünüz gibi cinsel ilişkiler konusunda serbestlik yaşanan

ülkelerde günden güne aile duyguları çözülmektedir; bu durumun devam etmesi insanlığın geleceğini kesin olarak tehdit etmektedir. Birkaç yıl önce gazete ve dergilerde her yıl Amerika'da kadın ve erkeğin tesadüfi cinsel ilişkisi sonucu, öncesi aşka dayanmayan üç yüz bin bebek babasız olarak dünyaya geldiklerini okuduk; bu durumda yüz yıl sonra insan toplumunun durumunun ne olacağı da ortadadır. Bu açıdan İslam erkek ve kadının evlilik dışı cinsel ilişkisini yasaklamış, çocuğun yaşam masraflarının babasının üzerine bırakmış ve çocuğunun yaşamından onu sorumlu tutmuştur. İslam dininde akrabalık toplumunda doğal muaşerette bulunanların birbirleriyle evlenmeleri yasaklanmıştır. Onlar da şunlardan ibarettir: Anne, hala, teyze, kız kardeş, kız ve erkek kardeşinin kızı erkeğe haramdır ve yine oğlunun karısı, karısının annesi, annesiyle ilişkide bulunmuşsa karısının kızı, karısının kız kardeşi - karısıyla evliliği devam ediyorsa ve yaşıyorsa-, yine kocası olan kadınlar ve süt akrabalarının evliliği de nesebi akrabalar gibidir. Kadınlara da erkekler aynı nispetle haramdırlar. Bunların delili, Kur'an-ı Kerim'in Nisa suresindeki ayetler, Resulullah ve Ehl-i Beyt imamlarından nakledilen hadislerdir.

Soru 12:

İslam, talak (boşama) konusuna nasıl bakmaktadır?

Cevap 12:

Boşama, İslam yasamasının iftiharlarından biri olup karıyla kocanın uyuşmazlığından kaynaklanan ebedi bedbahtlığa son veren bir düzenlemedir. Bu kanunun metanetinden dolayı hatta Müslüman olmayan devletler bile biri diğerinden sonra bu kanunu kabul etmişlerdir; buna kısaca dördüncü sorunun cevabında değinildi.

Boşama, İslam dininin en açık ve zaruri hükümlerinden biridir ve kaynak göstermeğe gerek yoktur; boşama kanunlarının genişçe açıklaması ve kaynaklarının belirtilmesi bu kısa cevaplara sığmaz.[1][1][1]

Soru 13:

Acaba İslam dininde kadın da erkek gibi eş seçme hakkına sahip midir?

Cevap: 13:

İslam dininde kadın eş seçiminde serbesttir.

Soru 14:

Eşler boşandıkları zaman evlatları kime geçer?

Cevap 14:

Kocasından boşanan kadın çocuğunu 7 yaşına kadar kendi yanında tutabilir; bu süre içerisinde çocuğun masrafları babasının üzerinedir. Bu hükmün kaynağı için İslam fıkhına müracaat edilmelidir.

Soru 15:

Hz. Ali'nin (a.s), "evlatlarınızı gelecek için yetiştirin", buyurduğunu kabul ediyor musunuz?

Soru 16:

Bu durumda bu, İslam kanunlarının zaman ve mekana göre değiştiğini göstermez mi?

Cevap 15 ve 16:

Bu, Nehc-ul Belağa'da o hazretten mürsel olarak nakledilen bir hadisidir ve şunu anlatmak istiyor: Çocuklar dönemin örf ve adetlerine göre terbiye edilmemelidir; çünkü dönemin örf ve adetlerine takılıp kalmak insanın hayatında ilerlemesini önler. Örneğin at ve eşekle veya yaya olarak yolculuk yapmayı alışkanlık edinen ve bununla yetinen kimse hiçbir zaman makineden yararlanmayı, çala-çukurları doldurmayı ve caddeleri asfaltlamayı düşünmez. "Çocuklarınızı -nassa göre değişmez- din kanunlarına bağlamayın" denmek istenmemiştir; eğer gerçekten bu söylenmek istenseydi, bu hadisi reddetmek zorunda kalırdık; çünkü Peygamber efendimiz (s.a.a) ve diğer Ehl-i Beyt imamlarının (a.s), Kur'an'a muhalif olan hadisleri reddetmemiz, kabul etmememiz hususunda sarih ve kesin emirleri vardır. İşte bu nedenle her hadisi ilk önce Kur'an'la karşılaştırdıktan sonra kabul etmek zorundayız.

Soru 17:
Eğer böyleyse neden din önderleri bu konuyu her zaman arka planda tutmuşlardır?

Cevap 17:

Din öncüleri Allah'ın kanunlarını (şeriatı) değiştirme hususunda en küçük bir hakka sahip değillerdir. Onların vazifesi ancak Kitap ve Sünnet kaynaklarından din hükümlerini elde etmektir. Nitekim bir hukukçu da ancak ülkenin kanunlarından hukuki meseleleri çıkarabilir, ama bir kanunun bir maddesini ve anayasanın kendisini değiştiremez.

Din kanunlarında bırakın ulema, hatta -din ve şeriat getiren- Resulullah (s.a.a) ve -şeriatın koruyucuları ve öğreticileri olan- onun halifeleri ve Ehl-i Beyt imamları bile en küçük bir değişiklik yapamazlar. Bu gibi soru ve eleştiriler batı sosyologlarının düşüncelerinden kaynaklanmaktadır. Onlar diyorlar ki, şeriat sahibi peygamberler, toplumları için kıyam edip insanları doğru yola davet eden, zamanın şartlarına göre kendi düşüncelerinden kaynaklanan bir takım kanunlar düzenleyip insanlara öğreten, kendilerini Allah'ın melekleri ve tertemiz düşüncelerini ilahi vahiy, Allah'ın sözü, şeriat, Allah'ın dini ve kendilerinin düşüncelerinin kaynağını ise Cebrail ve vahiy meleği diye tanıtan toplumun bazı aydınları ve düşünürleridirler.

Açıktır ki, böyle bir düşünceye göre ilahi dinlerin kanunlarının ve bu cümleden İslam dininin kanunlarının dönemin maslahatına uygun olarak düzenlenmiş olması gerekir ve dolayısıyla bu kırk soruda ortaya çıkan eleştiriler de yerinde olacaktır.

Ancak bu görüş sahipleri, görüşlerinde hataya düşmüş ve peygamberlerin davalarının ne olduğuna bakmadan temelsiz bir sanıyla hüküm vermişlerdir. Eğer ilahi kitapların senedi ve geçmiş peygamberlerin tarihinde belirsizlik olduğu söylenirse, bu durumda elimizde olan İslam'ın ilahi kitabı Kur'an-ı Kerim'in, Resulullah'ın (s.a.a) hayatı, o hazretin ve halifelerinin kesin buyruklarının bu görüşü yalanladığını söyleriz.
Biz şimdi İslam'ın taraftarlığını etmek veya onun gerçeklerini savunmak konumunda değiliz; ancak bu dinin kaynaklarıyla birazcık tanışan, Kur'an-ı Kerim'e, din öncülerinin buyruklarına, özellikle bu kitabı getiren Resulullah'ın (s.a.a) buyruklarına bir göz atan kimse bunların hepsinin bu görüşü reddettiğini görecektir. Kur'an-ı Kerim açıkça Allah'ın dininde Resulullah'a hiçbir şekilde başına buyruk hareket etme yetkisi tanımamış ve Resulullah'ın yegane vazifesinin İlahî mesajları insanlara ulaştırma olduğunu açıklamıştır.[2][2][2] Yine Kur'an-ı Kerim İslam'ın asla beşeri düşüncelerden kaynaklanmadığını ve Allah tarafından kullarına gönderilen hüküm ve kanunlar olduğunu beyan etmekte[3][3][3] ve Kur'an'ın bir beşer olan Peygamber'in (s.a.a) uydurup Allah'a nispet verdiği düzmeceler olduğunu[4][4][4] söyleyenler karşısında açıkça "Kur'an Allah'ın kelamıdır, bir beşerin değil" buyurmuş ve "Semavi vahyin ve nübüvvetin Hz. Muhammed (s.a.a) ile sona erdiğini[5][5][5] ve Kur'an hükümlerinin kıyamete kadar devam edip asla nesh edilemeyeceğini net bir şekilde ortaya koymuştur. Dolayısıyla, İslam dininin bazı kanunlarını gönümüzün yaşamıyla tatbik etmeyeceğini söyleyen kimse, bunları ebedi hüküm ve kanunlar diye tanıtan İslam'ın hakkaniyetini eleştirmeli, bunları değiştirmek için bir çare aramalıdır.

Soru 18:

Tahsilli Müslüman gençlerin dine sırt çevirmelerinden, günümüzün sanayi ve ilim dünyasıyla uyuşmayan gerici kanunların sorumlu olduğunu düşünmüyor musunuz?

Cevap 18:

Bu boş iddia yerine, bahsin delilli bir şekilde sürmesi için İslam'ın şu geri kalmış kanunlarından birkaç örnek gösterilmesi daha iyi olurdu. İslam'ın gerici kanunu yoktur, fakat kanunlarda geri kalmış Müslümanlar istediğiniz kadar çoktur!

İlahi dinler ve özellikle İslam dini insan için ebedi bir hayattan ve insan dünyasının tabiat ötesiyle ilişkisinden bahsetmektedir; böyle bir bahsin günümüz bilim ve sanayisiyle ne ilgisi var? Konu maddenin etrafındadır; bu açıdan tabiat ötesiyle ilgili red veya kabul şeklinde hiçbir görüş belirtmeye hakkı yoktur.

Tahsilli Müslüman gençlerimizin sırt çevirmelerinden din kanunları sorumlu değildir; bunun en bariz tanığı şudur: İnsan, dine sırt çevirmesinin yanı-sıra görüldüğü gibi vicdani kuralları ve insanlığı da ayakları altına almaktadır, tahsil görmüş gençlerimizde yalan, ihanet, dalkavukluk, iffetsizlik ve kayıtsızlık vardır ve bunun kendisi de onların sadece dine değil, genellikle her türlü temizlik, doğruluk ve dürüstlüğe düşman olduklarını göstermektedir. Diğer taraftan bir çok tahsilli gençler de (diğerlerine oranla az da olsalar) var ki, güzel ahlak ve maariflerle donanmış o gerici (!) dediğiniz kanunlara bağlı olup amel etmekteler ve hiçbir zaman İslam dini onların amel ve meslekleriyle çelişmemektedir. Ve hiçbir zaman bundan dolayı hayatında acı ve ıstırap hissetmezler. O halde gerçekte Müslüman gençlerin dine sırt çevirmelerinden din kanunları, insani faziletler ve ahlaki kurallar değil Avrupa eğitim ve öğretim metodu ve onlara karşı vazifelerini bilmeyen ilgisiz Avrupalı velileri sorumludur.

Soru 19:

Erkek ve kadının eşit olarak ortak oldukları fuhuş konusunda neden kadınlar daha fazla kınanıyor?

Soru 20:

Erkeğin daha üstün ve daha güçlü bir varlık olduğunu kabul ediyorsanız, bu durumda onun kendi amellerini daha iyi kontrol etmesi gerektiğini, aksi takdirde daha fazla kınanması gerektiğini kabul ediyor musunuz?

Cevap 19 ve 20:

Bu söylediklerinizin İslam'la hiçbir alakası olmadığı için, eleştiriniz de yersizdir.

Soru 21:

Hz. Muhammed'in (s.a.a), "Birini evlatlığa kabul ettiğinizde ona karşı kendi evladınızmış gibi davranın" buyurduğunu diyorlar; bu doğru mudur?

Soru 22:

Bu durumda neden Hz. Muhammed (s.a.a), evlatlık edindiği kimsenin boşadığı kadınla evlenmeye eğilim gösterdi?

Cevap 21 ve 22:

O hazret kesinlikle böyle bir tavsiyede bulunmamıştır. Bu İslam düşmanlarının ve batılı Hıristiyanların o hazrete yönelttikleri bir iftiradır. Resulullah'ın (s.a.a), evlatlığının boşadığı karısıyla evlenmesinin sebebi de buydu; o hazret bu evlilikle bu yanlış geleneğin geçersizliğini ortaya koymak istemiştir. Çünkü o dönemde çoğu ülkelerde çocuk bir aileden diğer birine geçebiliyor ve ona hakiki akrabalık muamelesi yapılıyordu; bu alanda Ahzab suresinde birkaç ayet de nazil olmuştur.

Soru 23:

İnsanoğlunu eğiterek onu, yüce insanlık makamına ulaştırmak için gönderilen büyük bir öğretmen olan ve hareketleri diğer insanlara örnek olması gereken Hz. Muhammed (s.a.a) neden hayatının son dönemlerinde (yaklaşık) dokuz yaşındaki bir kızla evlendi?

Cevap 23:

Eğer genç bir kadının yaşlı bir erkekle evlenmesinin bir sakıncası varsa, o da genç kadının yaşlı erkekle ilişkide bulunmaktan zevk alamaması veya aralarında yaş dengesi olmayışından normalde erkek kadının yaşlanmadan öldüğü ve kadın genç yaşta dul kaldığı içindir; ancak açıktır ki, evlilik nedenleri bu ikisiyle sınırlı değildir. Bu nedenle bu amelin yasaklanmasına hiçbir sebep yoktur. Çünkü evlilik için bu söylenenlerden çok daha önemli nedenler olabilir. Birkaç yıl önce Ayzinhaver, Amerika Bileşik Devletleri'nin cumhurbaşkanı olduğu dönemde basından Amerika'nın çok basılan dergilerinden birinde kızlara "kiminle evlenmek isterdiniz?" diye sorduklarında kızların çoğu "Ayzenhaver'le" cevabını verdiklerini okuduk; oysa Ayzenhaver ne gençti, ne de yakışıklıydı. Resulullah'ın (s.a.a) evliliği hakkında, o hazretin tarihinden haberdar olan birisi az çok Resulullah'ın (s.a.a) şehvetperest, zevk u sefaya düşkün birisi olmadığını, duygusal olmayıp yaptığı işlerin aklî ve mantıkî bir

nedeni olduğunu ve o hazretin bu evliliği bu amelinin caiz olduğunu beyan etmenin yanı sıra, tebliğ ve davetinin ilerlemesinde ve muhtemel bazı tehlikelerin önlenmesinde önemli bir rolü olduğunu bilir.

Soru 24:

Ehl-i Sünnet'in muhalefet ettiği geçici evlilik (muta nikahı) hakkında görüşünüz nedir? Acaba bundan maksat nedir?

Soru 25:

Bunun insani kanunlara aykırı olduğunu ve kadını (eğer onu bir insan olarak kabul ediyorsanız) erkeğin rahatlığını sağlayan bir eşya haline dönüştürdüğünü düşünmüyor musunuz?

Cevap 24 ve 25:

Muta nikahının meşruiyeti Kur'an-ı Kerim'de Nisa suresinin 24. ayetinde tespit edilmiştir; Şia bu alanda Ehl-i Sünnet'in muhalefetini önemsemez. Çünkü bu amel Kur'an-ı Kerim'de geçtiği gibi Resulullah'ın (s.a.a) hayatında, birinci halifenin döneminde ve ikinci halifenin hilafetinin bir bölümünde uygulanıyordu. Bundan sonra ikinci halife tarafından yasaklanmıştır.[6][6][6] Ve açıktır ki Kur'an-ı Kerim'in vermiş olduğu bir hükmü ancak Kur'an-ı Kerim'in kendisi kaldırabilir ve İslam hükümeti din kanunları hakkında görüş belirtme yetkisine sahip değildir.
Muta nikahından maksat geçici nikahtır ve yukarıda söylediğimiz gibi bunun meşruiyetinde hiçbir şüphe yoktur. Hükümlerinin felsefesi açısından, boşamanın meşruiyeti evliliğin geçici olabileceğini göstermektedir. Geçici evlilik etki bakımından akabinde zarar ve mahzurlar getirmeyecek şekilde düzenlenirse yasak olması için bir neden yoktur. "Bu hareket kadını erkeğin rahatlığını sağlayan bir eşya haline getirir" sözü ise zorbalıktan başka bir şey değildir. Çünkü kadın bunu zorla değil kendi isteğiyle kabul etmektedir. Bu amelde erkek için düşünülebilecek amaçlar kadın için de düşünülebilir. Maksat eğer arkadaşlıksa, eğer zevk almaksa, eğer çocuk yapmaksa ve eğer diğer istifadelerse her iki taraf için de düşünülebilir. Dolayısıyla iki taraftan birini diğerinin oyuncağı bilmeniz için bir neden yoktur. Ayrıca, insanların alemine geniş bir bakışla bakarak dikkat edecek olursanız insan toplumunun cinsel ilişkisinin nikah ve sürekli evlilikle sınırlandırılamayacağını ve ondan başka her türlü ilişkinin kanunlara aykırı sayılamayacağını ve hiçbir zaman sürekli evlilik tek başına cinsel iç güdüden kaynaklanan ihtiyaç ve sorunları karşılayamayacağını ve her kesin sorunlarını bertaraf edemeyeceğini görürsünüz.

Dünya medeni ve yarı medeni ülkelerinin hiç birinde resmi yöneticiler hiçbir vesileyle geçici ilişkileri önlemeye muvaffak olamamışlardır; bütün büyük şehirlerde bu amel için açık veya gizli merkezler vardır. Bu durumda cinsel ilişkiyi evlilikle sınırlandırmak ve mutlak olarak zinayı önlemek isteyen bir din, bu umumi iç güdünün gereklerine yeteri cevap verebilmek için kanunlarında, zinanın mefsedelerini giderecek özel şartlar altında geçici evliliğe yer vermelidir.
Emir-ul Müminin Hz. Ali'nin (a.s) buyruğunda şöyle geçer: "Eğer ikinci halife muta nikahını -geçici evliliği- yasaklamasaydı sapıklıktan helak olmak üzere olanlardan başkası zina etmezdi." Buradan, geçici evliliği, insani kanunlara aykırı bilmenin ne kadar yanlış olduğu açıklık kazanmaktadır.
Elbette insanî kanunlarından maksat, eski Rum kanunları ve Hamurabi kanunu gibi İslam öncesi kanunlar değildir. Çünkü bu kanunda kadına bir hayvan veya esir gibi davranılıyordu; insanî kanunlarından maksat, batı kanunlarıdır. Maalesef biz, insanlık dünyasını batı dünyası, insan toplumunu batı toplumu ve insanı da batılılar olarak bilmekteyiz ve her türlü emirlerin etkisi altında kalmış (gerçekçilik, telkin, taklit, tebliğ ve hata), şimdilik beynimizde kayıtsız-şartsız bu düşünce hüküm sürmektedir; ancak bu övünç kaynağı insanlar (!) evlilik ortamı dışında, umumi ve karışık muaşeretlerinde bu insanî kanunlara aykırı (!) işin (mut'anın) yerine ne bıraktılar ve medeni ülkelerde, özellikle diğerlerinden daha önde olan ülkelerde kadınlar, erkekler, erkek çocukları ve kızlar arasında, erkeklerin ve gençlerin kendi aralarında neler geçiyor? Ve sürekli evlilik nedeniyle karşılaşılan noksanlık hangi yolla temin edilmekte ve bu alanda yayınlanan hayret verici istatistikler neyi göstermektedir?!

Soru 26:

Batılılar, İslam'ın çiftçi, göçebe ve günümüz makine teknolojisiyle ilerlemeyen sıradan insanlar için getirilmiş bir din olduğuna inanmaktadırlar ve bugün Müslüman ülkelerden hiç birinin medeni ve ileri bir ülke olmadığını ve İslam'ın medeni ve sanayileşmiş ülkelerde hiç ilerlemediğini görüyoruz; bunun sebebi nedir? Acaba İslam kanunlarının tahsilli kimselerin veya bilimin kabulünü kazanacak bir şekilde değiştirilmesi veya tercüme edilmesi mümkün müdür?

Cevap 26:

Müslüman ülkelerin ileri ve medeni ülkeler arasında olmadığında şüphe yoktur. Ancak Müslüman ülke ismini taşıyan bu ülkelerden hangisinde İslam hükümleri uygulanmaktadır? Ve bunlara İslam dini ismi verilmesinden fazla İslam diye adlandırılmalarından ne yarar elde etmişlerdir? Ve bu ülkelerin insanlarından bazılarının namaz, oruç ve hac gibi İslam ibadetlerinin bir bölümünü yüzeysel ve bir gelenek olarak yapmaktan başka İslam'ın kişisel, toplumsal, yasasal ve hukuki kanunlarından hangisini canlı tutmuşlardır? Bu durumda acaba

Müslüman ülkelerin gericiliklerini İslam dininin üzerine yıkmak gülünç olmaz mı?

Şöyle bir soru yöneltilebilir: Eğer İslam ileri bir din ise ve İslam kanunları toplumu ıslah etme ve yönetme gücüne sahip idiyse, bu durumda toplumda bir yer açar ve terk edilmezdi?

Buna karşılık biz de şöyle sorabiliriz: Eğer toplumun ilerlememesi İslam kanunlarının gericiliğini gösteriyorsa, o halde neden yarım asırdan fazladır bu ülkelerde kabul edilen ileri batı demokrasisi metodu kendisi için bir yer açmamış, ilerlemelerinde en küçük bir etkisi olmamış ve gösterişten başka etki bırakmamıştır? Ve neden doğulular da batılılar gibi bu ileri metottan yararlanamıyorlar? Ve neden bu insani rejim (demokrasi) uzun yıllar boyu insanlık beşiğinde (batıda) kendisi için bir yer açıp insanların damarında kan yerine aktığı halde komünizmin sesini kesememiş, nihayet öyle bir hadde varmış ki yarım asırdan az biz zaman içerisinde komünizm rejimi yaklaşık dünya nüfusunun yarısını kapsamış, hatta Avrupa ve Amerika'nın kalbine işlemiş ve her gün bu medeni insanların (batılıların) elinden yeni bir siperi çıkarmaktadır? Acaba bunu göstererek ileri komünist rejim ve kanunlarının demokrasi kanunları karşısında gerici ve ona karşı göçebe insanlarının metodu olduğu söylenebilir mi?[7][7][7]

Ayrıca, gericilik sadece Müslüman ülkelere has değildir, dolayısıyla İslam'ın üzerine yıkılamaz; Müslüman ülkelerin dışında aralarında Brahmanizm ve Budizm'den tutun, Hıristiyanlık ve İslam'a kadar bütün dinleri içinde barındıran diğer Asya ve Afrika ülkeleri de bu uğursuz kadere müptela olmuşlardır. İki servet yatağı Asya ve Afrika kıtalarının suçu, batının ve batılıların bitmek bilmeyen tamahlarına hedef olmalarıdır. Bu iki zengin kıta batı sanayileri için yer altı ve yer üstü ambarları, batı ve batının kayıtsız-şartsız kölelerinin yatağı olan ülkelerin fabrikalarının uçsuz bucaksız mahsulleri için pazarlama yeri olduğu müddetçe, hiçbir zaman ülkeleri, ileri ülkeler (batı ülkeleri) arasında yer almayacaktır; halkı, ister Müslüman olsun ister gayr-i müslim, kendi efendilerine karışmayacak ve bugüne kadar gördüğümüz gibi batılılar, bir gün sömürü, bir gün yok etme, bir gün menfaat ortaklığı, bir gün iktisadi yardımlar adıyla sırtımıza bineceklerdir.

Sorunun "Acaba İslam'ı, tahsilli insanların kabul edebilecekleri ve ilimle bağdaşacak bir şekilde değiştirmek mümkün müdür?" şeklindeki aşağı kısmına gelince, dediğimiz gibi Kitap ve Sünnet'teki İslam öğretileri, yine bu Kitap ve Sünnet'in tasrih ettiği gibi değişmez, tevil edilmez ve eğer İslam hak bir dinse tahsilli insanların onu kabul etmesine ihtiyacı yoktur; aksine bu insanların hak ve gerçeği görmeye ihtiyaçları vardır. Allah-u Teala buyuruyor ki: **"Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır."** (Bakara, 256) Ve yine İslam'ın bilimle muhalefet ettiğine (ki eğer

etmişse) delil olarak bir kaç örnek göstermeniz ve böylece, "İslam bilime karşıdır" şeklindeki temelsiz bir iddiayla yetinmemeniz daha iyi olmaz mıydı?

Soru 27:

Hz. Muhammed (s.a.a) ve Hz. Ali'nin (a.s) "Bir insanın değerinin kimin çocuğu olduğu, hangi aileden veya hangi renkte olduğuna değil, amellerine bağlıdır" şeklindeki buyruğunu kabul ediyor musunuz?

Soru 28:

Bu durumda neden Şia Hz. Ali'nin (a.s) veya Hz. Muhammed'in (s.a.a) torunlarını diğerlerinden daha üstün ve daha temiz bilmektedir?

Cevap 27 ve 28:

İslam açısından kanun ve adalet karşısında herkes eşittir ve bu bakımdan padişahla dilenci, zenginle fakir, zayıfla güçlü, kadınla erkek, siyahla beyaz ve hatta masum olan peygamber ve imamla diğer insanlar arasında fark yoktur ve hiçbir imtiyaz ve istisnayla hiç kimseye bir şey yaptırılamaz ve hiç kimsenin kanuni özgürlüğü elinden alınamaz. Resulullah'ın (s.a.a) Ehl-i Beyti'nin (a.s) soyundan gelen seyitlere saygı duyulması Kur'an-ı Kerim'in bir ayetinden kaynaklanmaktadır. Bu ayet gereğince Allah-u Teala, Peygamber'ine, insanlardan yakınlarına sevgi duymalarını istemesini emrediyor (Şura, 23) ve bu isteğin nedeni Resulullah'ın (s.a.a) vefatından sonra ortaya çıkmaktadır; insanlar o hazretin soyundan gelenlere öyle bir şekilde davrandılar ki tarihte hiçbir önderin soyundan gelenlere o şekilde davranılmamıştır. Resulullah'ın (s.a.a) vefatından sonra asırlar boyu seyitler silsilesinin hiçbir güvencesi yoktu; öldürülüyor, kesik başları bir şehirden diğerine hediye gönderiliyor, diri diri toprağa gömülüyor, grup grup binalar ve duvarlar arasına bırakılıyor, yıllarca karanlık zindanlarda işkence ediliyor, zehirlenerek öldürülüyorlardı. Hicretten asırlar sonra Şia az-çok istiklal ve mektep özgürlüğüne kavuşunca Ehl-i Sünnet tarafından Resulullah'ın (s.a.a) torunlarına ve sevgililerine reva görülen zulümler karşısında tepki gösterip seyitlere saygı duymaya çalışıyorlardı.

Soru 29:

Neden İslam dininde domuz etinin yenilmesi haram kılınmıştır?

Cevap 29:

Domuz etinin harmalığı sadece İslam dinine has bir hüküm değildir; domuz eti, İncil ve Tevrat'tan anlaşıldığı üzere İslam'dan önceki diğer ilahi dinlerde de

haramdı. Domuzun etinin haram oluşuyla ilgili sıralanan nedenler, onun sağlıksal zararları ve necaset yemesidir.[8][8][8]

Soru 30:

Neden İslam dininde alkollü içkiler yasaklanmıştır?

Cevap 30:

İslam, eğitim ve öğretiminin temelini insanın diğer hayvanlara yegane imtiyazı olan akletme ve düşünmeye dayandırmıştır. Ve açıktır ki alkollü içkiler ve sarhoş edici diğer şeyler insanın yaşamının temelini oluşturan bu özelliği zayi etmekte ve istisnasız olarak dini eğitim ve öğretimin amaçlarını suya düşürmektedir.
Alkollü içkilerin yegane etken olduğu veya payı olduğu çeşitli cinayetler, yolsuzluklar, kanunsuzluklar ve kayıtsızlıklar ve yine dünyada alkollü içkilerin ürünü olan ruhî, cismî ve genetik hastalıklar inkar edilemez. (Mâide, 91)

Soru 31:

Aşk ve kadınla erkeğin cinsel ilişkileri hakkında İslam'ın görüşü nedir?

Cevap 31:

İslam dininde evlilik muhiti dışında aşk ilişkileri, ister cinsel ilişki, ister cinsel ilişkiye hazırlık türünden olsun yasak ve haramdır. Esasen bilinmesi gerekir ki İslam'da aşk ilişkilerinin haram kılınmasının hikmet ve nedeni, kitlelerin özgürlüğü ellerinden alınması, diğerlerinin rahatsız edilmesi veya haklarının çiğnenmesi olmadığı için, "Taraflar başkalarını rahatsız etmeden, diğerlerinin hakkını çiğnemeden, kendi istekleriyle bu işi yapıyorlar" görüşünü de kabul etmeyip meşru nikah evliliğiyle olanın dışında bu ilişkilerin her türlüsünü yasaklamıştır. Bunun nedeni ise daha önce toplumun kurulması, babanın ve mirasçıların tanınması bahsinde değindiğimiz bir muhasebe ve tedbirden ibarettir; bu açıdan zinanın kısımları arasında hiçbir fark yoktur, her türlü zina yasaktır ve bu muhasebede livata (oğlancılık) da zina gibidir.

Soru 32:

Genel olarak İslam'ın kanunlarının değişebileceğini kabul ediyor musunuz?
Soru 33: Bu değişimlerde din liderlerinin öncül olmaları gerektiğini veya değişiklikler meydana geldikten sonra onlara göre hareket etmeleri gerektiğini kabul ediyor musunuz?

Cevap 32 ve 33:

Daha önce de açıkladığımız gibi, din kanunları (Allah'ın sabit hükümleri) hiçbir durumda değişmezler; bu alanda din önderlerinin öncül olma veya geride hareket etme yada bir alanda sürekli veya geçici olarak uyum gösterme diye bir hakkı yoktur. Allah-u Teala, Peygamber'ine buyuruyor ki, **"Eğer biz seni sağlamlaştırmasaydık, andolsun, (İslam için bazı konularda) onlara az bir şey (de olsa) eğilim gösterecektin. Bu durumda sana hayatın da kat kat, ölümün de kat kat (acısını) tattırırdık."** (İsra, 74-75)

Soru 34:

Acaba siz şahsen İslam'ın bütün bu kanun ve adetlerini kayıtsız-şartız kabul ediyor musunuz?

Cevap 34:

Müslümanlar arasında meydana gelen örf ve adetler Kitap ve Sünnet'e dayanmazlarsa hiç bir değeri yoktur; fakat Kitap ve Sünnet'te kesin kaynağı olan kanunların kabulü farzdır ve onlara aykırı davranmak caiz değildir.

Soru 35:

Hz. Ali (a.s), "Babanız ve annenizin hatırı için Müslüman olmayın; ona inanarak ve aklınızla varabildiğiniz şeylerle inanın" buyurmuştur. Bu durumda özgür olan her Müslüman'ın İslam kanunlarından istediğini kabul etmeye ve aklıyla kabul edemediği diğerlerini bir kenara bırakmaya hakkı var mı?

Cevap 35:

İmam Ali'nin (a.s) bu buyruğu İslam'ın aklen inanılması gereken itikadî öğretilerine işarettir, uyulması gereken bilimsel kanunlara değil; kanunlara uymada ise tab'iz (bazısına uyup bazısına uymamak) anlamsızdır.
Sadece İslam kanunlarında değil, diğer sosyal kanunlarda da tab'iz caiz değildir; bu alanlarda tab'izin toplumu dağıtmaktan başka sonucu yoktur. Örneğin, demokrasiyle yönetilen bir ülkede, o ülkenin ileri gelenlerine, zenginlerine akıllarıyla bağdaşmayan kanunları kabul etmemekte serbest olmalarına ve sonuçta bir grup insanın vergi kanunlarını, diğer bir grubun ticaret kanunlarını, bir diğerinin yasama kanunlarını ve başkasının da güvenlik kurallarını ayakları altına almasına müsaade edilemez. Açıktır ki, böyle bir durumun başı boşluk, düzensizlik ve toplumun dağılmasından başka bir sonucu olamaz; demokrasi rejimini ve kanun koymak için temsilci seçimini kabul eden herkes bütün kanunları kabul etmiş ve kanunlardan her birini değişmez saymıştır.
Aynı şekilde İslam dininde akıl yoluyla İslam'ın itikadî öğretilerini kabul eden kimse aynı zamanda nübüvvetin doğruluğunu tasdik etmiş, Resulullah'ın (s.a.a)

getirerek Allah'tan olduğunu söylediği kanunların gerçekten Allah-u Teala tarafından düzenlendiğini, Allah'ın hiçbir zaman vermiş olduğu emir ve hükümlerinde hata etmeyeceğine, yanılmayacağına ve bu hükümlerle kullarının çıkar ve menfaatlerini korumaktan başka hedefi olmadığına inanmıştır. Elbette böyle icmali bir imana sahip olan kimse, İslam kanunlarının her birinin, -onlarla ilgili geniş bilgiye ulaşmasa bile- sahih ve muteber olduğunu tasdik etmiş, onların reddedilemeyeceğine inanmıştır. Dolayısıyla onların bazısını kabul edip diğer bazısını da bir kenara bırakmanın hiçbir anlamı yoktur.

Soru 36:

Acaba bu, herkesin istediği dini seçmede serbest olduğunu ve Müslüman bir kişinin bütün dinlere saygı duyması gerektiğini göstermiyor mu?

Cevap 36:

Din, dünyanın ve insanın yaratılışıyla ilgili bir takım inançlardan ve insanın yaşamını bu inançlarla tatbik eden bir takım ameli vazifelerden ibarettir. Dolayısıyla din insanın kendi elinde olacak ve insan istediği dini kabul edebileceği teşrifatî bir şey değildir; din, insan ve insanın serbestliğini elinde bulunduran, insanın uyması gereken bir gerçektir; nitekim "Biz güneş ışığından yararlanıyoruz" meselesi özgür bir insanın, hakkında her gün bir görüş belirtemeyeceği, bunun varlığını kabul etmesi ve hayatını buna göre ayarlaması gereken bir gerçektir. Eğer din "Herkes istediği dini seçmekte serbesttir" görüşünü onaylarsa, bu durumda kendisinin kanun dışı ve teşrifatî bir olgu olduğunu itiraf etmiş ve kendi etrafına batıl çizgisini çizmiş olur.
Allah-u Teala şöyle buyuruyor: **"Hiç şüphesiz din, Allah katında İslam'dır"** (Âl-i İmran, 19) **"Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez."** (Âl-i İmran, 85)
İslam, dinler arasında üçünü saygın bilmiştir: Hıristiyanlık, Yahudilik ve Mecusilik. Bu saygınlık ise (Kur'an-ı Kerim'in ayetlerinden de anlaşıldığı gibi) onların hak oldukları anlamında değil, bu dinlerin mensuplarının kendi dinlerinde kalabilecekleri anlamına gelir.

Soru 37:

Neden hilal İslam'ın sembolüdür?

Cevap 37:

İslam dininde "hilal" diye bir sembol yoktur; ancak "hilal ve yıldız" Haçlı savaşlarından sonra İslam beldelerinde Hıristiyanların "haç"ı karşısında Müslümanların sembolü konumunu aldı ve bu güne kadar da bir çok Müslüman ülkenin bayrağında bu sembol vardır.

Soru 38:

Aya çıkmak (çok yakın bir zamanda insanın yapabileceği bir yolculuk) hususunda görüşünüz nedir?

Cevap 38:

İslam dini açısından ay yolculuğu vb. hakkında özel bir görüşümüz yoktur; ancak Kur'an-ı Kerim gökyüzündeki bu kürelerin Allah'ın nişaneleri olduklarında, hayret verici nizamlarıyla Allah'ın birliğinin belirtileri olduklarından ve bunların insan için teshir edildiğinden bahsetmiştir.

Soru 39:

Neden Arapça'yı İslam'a imanın gereklerinden kılmışlardır? Kur'an, namaz ve benzerlerinin Arapça olması gerekli midir, yoksa başka bir dille de olabilir mi?

Cevap 39:

Kur'an-ı Kerim'in (mana bakımından mucize olduğu gibi) lafız bakımından da mucize olduğuna nazaran onun Arapça oluşu korunmalıdır. Namazın da Arapça okunmasının gereği her rekatinde Kur'an'dan bir miktar (Fatiha suresiyle başka bir surenin) okunmasının farz olduğu içindir; diğer taraftan, dinin kaynakları olan ayet ve hadisler de Arapça'dırlar. Müslümanların Arapça üzerinde durmalarının nedeni işte budur.

Soru 40:

Bazı Müslümanlar, Yahudilerin hiçbir zaman kendilerine ait müstakil bir ülkeleri olamayacağına inanıyorlardı. İsrail'in bu kısa zaman sürecinde Asya ülkelerinin en ileri ülkesi konumunu almış olması bu düşüncenin yanlış olduğunu gösteriyor. Bunun gibi bir çok hadislerin ve rivayetlerin de geçmişte bu topraklardaki insanları cehalet, nifak ve düşmanlık içerisinde tutmak isteyen siyasetlerin neticesinde uydurulduğunu düşünmüyor musunuz?

Cevap 40:

Evet, Filistin'in küçük bir bölümü bir deniz limanı, İngiltere, Fransa ve Amerika'nın üssüdür. Orada diğerleri tarafından oturtulan İsrail isminde bir devlet hüküm sürmektedir ve bu kısa süre içerisinde var güçleriyle kuvvetlenip donanmayı ve bütün güçleriyle Müslüman ülkelerin kendilerine karşı birleşmelerine engel olmayı başarmışlardır. (Nitekim bütün bu gerçekleri son birkaç yılın olayları ortaya koymuştur.)

Bu yanlış düşünce (İsrail'in müstakil ve ileri bir Yahudi ülkesi olduğu ve hadislerde geçen "hiçbir zaman müstakil bir ülkeye sahip olamayacaktır" sözünün tersine günbegün ilerlemiştir düşüncesi), geçmişte ve günümüzde dünyanın bu bölümündeki insanları cehalet, nifak, düşmanlık ve İslam dinine karamsarlık içinde tutmak isteyen siyasetlerin nüfuzunun etkisidir. Çünkü bu düşünce rivayetlere ait değildir; dolayısıyla meçhul olduğunu söyleyemeyiz. Bu, Kur'an-ı Kerim'in düşüncesidir ve Kur'an-ı Kerim'de de bu şekilde kaydedilmemiştir; bu konu Kur'an-ı Kerim'in öngörülerinden biri olarak kabul edilmelidir.

Allah Teala Yahudilerin cinayetlerini, zulümlerini, İslam ve Müslümanlara ihanetlerini, entrikalarını ve sözleşmelerini bozmalarını sayıp Müslümanlara söz birliği etmeleri, din kanunlarını korumalarını, ecnebilerle dost olmamalarını ve onlara itaat etmemelerini nasihat ettikten sonra buyuruyor ki: **"Yahudiler Allah'ın gazabına uğradılar; bundan dolayı sürekli olarak onlar için alçaklık yazıldı ve Müslümanlara karşı insanlara olan bir sebep ve Allah'a verdikleri ahit sebebi dışında pek önemli bir girişimde bulunamayacaklardır."** (Âl-i İmran, 112 –özetle-) Başka bir ayette bu insanlar ve Allah'la ilgili sebep şöyle beyan edilmiştir: **"Ey inananlar, Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin! Onlar, birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost tutarsa, o onlardandır. Şüphesiz Allah, zalim toplumu doğru yola iletmez."** (Maide, 51) Yine buyuruyor ki: **"Bugün inkara sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir; o halde artık onlardan korkmayın, yalnız benden korkun"** (Mâide, 3)

Gördüğünüz gibi, Allah-u Teala İslam'ın ilerleyeceğini ve Yahudilerin başlarının ezileceğini İslam'ın kanunlarını ve söz birliğini koruyan Müslümanlara vaadetmiştir, İslam'ın isminden başka bir şeyleri olmayan ülkelere değil. Yine bu ayetler Müslümanların bir gün ecnebilerle dostluk kurmaya girişeceklerini, Müslümanların onlara teslim olacaklarını, bu durumda Allah'ın onlara karşı davranışının tersine döneceğini, zafer ve sultayı Müslümanlardan alacağını, izzet ve yüceliklerinin başkalarına nasip olacağını vurgulamaktadır.

Hadis ve rivayetlerin arasında uydurmaların olabileceği meselesini ise, İslam uleması çok iyi bilmekteler ve bunu ispatlamak için böyle temelsiz delillere gerek yoktur; açıktır ki, sadr-ı İslam'da münafıklardan ve Yahudilerden bir grup Müslüman kisvesinde uydurma hadisler rivayet etmişlerdir. İşte bu nedenle İslam uleması her rivayeti kabul etmezler; aksine fenni mümeyyizatı kullanarak güvenilir rivayetleri teşhis ederek kabul ederler. Resulullah (s.a.a) bu durumu ön görerek (bir çok rivayette olduğu gibi) buyuruyor ki: "Benden sonra benden bir çok şeyler nakledilecektir; bunların arasından Kur'an'la uyuşanı kabul edin, Kur'an'la çelişeni ise reddedin."